

І вимести; по сьмітинику
Ходити, иудити, —
Поки пугач над стріхою
В вікно не завне,
А наймичка холодного
Труп у не накриє
Кожушиною старою,
А ключ од комори
Із-за пояса украде...

Оттаке-то горе
Із сотником отсе сталось:
Не минуло году,
Як Настусеєвки нестало,
А вже на городі
Не остало ся нічого, —
Свині та телята
Уже бродять. А барвінок,
Барвінок хрещатий,
Притоптааний коло тину,
Засихає, вяне.
А сам сотник у кожусі,
Одутлий, поганий,
Коло клуні помагає.
І стоги некриті,
І поксі немазані,
І сволок немитий,
І челяди нема дома ,
Й худоби немає...
А наймичка задріпана,
Та й та помикає
Старим паном. Так і треба:
Не розганяй діток,
Сивий дурию!

Недовго жив
На свій заробіток
П'яний сотник. Ще минуло
Літо коло сьвіта,
А в осени на улиці
Сотника убито;
А може вмер неборака,